

FINANS
DANMARK

Høringsvar til EU-Kommissionens forslag om Open Finance/Financial Data Access-forordning

Resumé

Vi anerkender Europa-Kommissionens ambition om at give bedre adgang til finansielle data. Med baggrund i danske markedserfaringer har vi forståelse for bestræbelser på at udvikle en stærk europæisk dataøkonomi. Det kan styrke produktudbuddet for både privat- og virksomhedskunder og øge konkurrencen på det finansielle marked. Lovforslaget lægger op til en meget bred datadelingsforpligtelse. Det er derfor vigtigt, at forslaget rammer den rette balance mellem obligatorisk datadeling og markedsbaseret/kommerciel datadeling. Det skal sikre klare rammer for en effektiv implementering, som ikke er unødigt byrdefuld og kompleks for de involverede parter, herunder for de allerede etablerede og velfungerende danske løsninger.

Det er derfor nødvendigt at definere og skelne tydeligt mellem forskellige kategorier af data. Basale konto- og transaktionsdata er grundlæggende, strukturerede data "ejet" af kunderne, hvilket gør disse velegnede til deling i en open finance kontekst. Afledte data, der er beriget af de finansielle institutter, f.eks. til brug for vurderinger af virksomhedens kreditværdighed eller egnetheds- og hensigtsmæssighedstest, er ikke egnede til deling, da de er baseret på vurderinger som ikke nødvendigvis vil være den samme for et andet institut.

Det er positivt, at markedet involveres i standardiseringsprocessen. Imidlertid er den foreslåede "schemes"- og implementeringsmodel på en række områder uklar, og der er behov for nærmere at analysere, hvordan den bedst udformes.

Det er en meget omfattende opgave at udvikle schemes og definere standarder, herunder at alle data er til rådighed på én gang. Det forekommer ikke realistisk inden for lovens tidsrammer. Derfor bør Open Finance forslaget give mulighed for en trinvis markedsbaseret implementering baseret på efterspørgsel/markedsbehov. Endvidere er der behov for væsentlig mere tid til at udvikle og implementere standarder, schemes dashboard mm.

Herunder er det vigtigt, at velfungerende danske infrastrukturer som Pensionsinfo, den digitale tinglysning m.fl. kan opnå status som "schemes" under den nye lovgivning uden væsentlige nye investeringer.

Høringsvar

18. august 2023

Dok: FIDA-1232191906-51664-v1

Kontakt Mette Stürup

Finans Danmark støtter Kommissionens forslag om, at dataholder skal stille et "dashboard" til rådighed, så brugeren kan se hvilke tredjeparter, der har givet adgang. Det vil give en bedre mulighed for overblik og indsigt for alle parter, men de konkrete krav skal analyseres nærmere. Vi støtter, at der etableres en licensordning for databrugere. Det vil medvirke til at opretholde et højt tillidsniveau i forhold til datadeling og bl.a. sikre, at data ikke tilgås af virksomheder uden for tilsyn.

I det videre perspektiv er det vigtigt at have for øje, at andre sektorer råder over store mængder af data, der i lige så høj grad er relevante for finansielle tjenesteudbydere. Det vil kunne forbedre og effektivisere kundeoplevelsen, fx i forbindelse med AML og kreditgivning, især i forhold til virksomheder. Hvis relevante data fra andre sektorer ikke tilsvarende udstilles og gøres tilgængelige er der ikke kun en risiko for, at konkurrencen skævvrides, men også for at kunderne ikke til fulde opnår de fordele, der er mulige i en velfungerende dataøkonomi.

Endelig er der behov for at sikre helt klare regler, herunder i samspillet med anden lovgivning, som fx konkurrenceregler, Data Act, GPDR, PSD2 (PSD3/PSR), DMA og DSA.

Hørings svar

18. august 2023

Dok. nr.:

FIDA-1232191906-51664-v1

Høringsvaret til Open Finance forslaget

Som udgangspunkt anerkender vi EU Kommissionens bestræbelser på at udvikle en stærk europæisk dataøkonomi, men det er vigtigt at ramme den rette balance mellem obligatorisk datadeling og markedsbaseret/kommerciel datadeling. Herunder at sikre klare rammer for reguleringen. Erfaringerne fra PSD2 viser, at målrettet obligatorisk datadeling kan stimulere markedsudviklingen og innovationen, men at det kræver en høj grad af standardisering, samarbejde, klare regler og effektiv styring.

Erfaringen er, at implementeringen af PSD2 som følge af bl.a. manglende standardisering har krævet uforholdsmæssigt høje implementeringsomkostninger og har skabt behov for en række tjenester, der kan "oversætte" mellem de enkelte standarder med øgede omkostninger til følge for både kunder og finansielle virksomheder. På den anden side illustrerer implementeringen af SEPA tydeligt værdien af anvendelsen af bredt anerkendte internationale standarder (ISO20022).

En anden vigtig erfaring fra implementeringen af PSD2 er, at udbredelsen af tjenester har været meget lavere end forventet. Desuden har der været utilstrækkelig evaluering af tjenesternes kommercielle levedygtighed i betragtning af de betydelige ressourcer, der kræves for at udvikle og tilpasse systemer til at opfylde disse krav. Dette ressourcetræk kan have betydet mindre investeringer andre steder, såsom øget modstandsdygtighed og andre vigtige områder af det finansielle økosystem.

Erfaringerne fra implementeringen af PSD2 illustrerer også klart, hvor vanskeligt det er at indgå aftaler mellem konkurrerende sektorer, og uden et klart forankret ansvar vil organiserings- og governance-diskussioner mellem de involverede parter blive lange og svære at afslutte på kort tid.

Vi er derfor glade for, at Open Finance forslaget anlægger en ny tilgang i forhold til PSD2, og det er positivt, at markedet involveres i fastsættelsen af regler for, hvordan data skal udveksles, herunder også muligheden for kompensation. Men det er også en meget stor opgave at stille stort set alle finansielle data til rådighed for 3. parter.

Vi er derfor bekymret over den foreslåede "schemes" og implementeringsmodel. Det fremgår ikke klart og entydigt, hvordan ansvaret for etableringen og ledelsen af schemes skal foregå. Flere schemes vil føre til fragmentering, konkurrerende standarder, og uforholdsmæssigt store implementeringsomkostninger for alle involverede parter. Det er uklart hvordan schemes arbejdet præcis skal organiseres. Det er dyrt at implementere flere schemes, og det vil være at foretrække,

Høringsvar

18. august 2023

Dok. nr.:

FIDA-1232191906-51664-v1

hvis der etableres ét fælles sæt af harmoniserede europæiske standarder, det kan sikre et effektivt internt marked for digitale finansielle tjenester.

Ligeledes imødeser vi, at etableringen af schemes mellem konkurrerende virksomheder uden en klart fastlagt ledelsesmodel og ansvar kan risikere at blive meget langstrakt og vanskelig. Derfor er der en stor risiko for, at EU Kommissionen ultimativt kommer til at gøre brug af sine beføjelser til at udstikke standarderne.

Forslaget rummer mulighed for datadreven innovation og kan åbne op for nye muligheder for tilbud til kunderne. Men det er vigtigt, at der indføres reel tværsektoriel datadeling, hvis mulighederne i dataøkonomien skal udnyttes. Derfor er data fra andre sektorer væsentlige og finansielle data kan ikke stå alene. Andre sektorer råder også over store mængder af data, som er særdeles relevante for den finansielle sektor, fx fra ERP-systemer, der opsamler store mængder af data, som er relevante for virksomhedens drift og økonomiske styring. Deling af disse data vil kunne skabe innovation og forbedre og effektivisere kundeoplevelsen, fx i forbindelse med bankernes AML-opgaver og kreditgivning til virksomheder.

Hvis data fra andre sektorer ikke udstilles og gøres tilgængelige for den finansielle sektor er der ligeledes en stor risiko for, at konkurrencen skævvrides.

1. Dataadgang

Det er centralt, at datadeling baseres på kundernes og markedets behov. Det skal dog bemærkes, at produkterne ikke er ens, når der kigges på tværs af de europæiske markeder. Fordelen ved standardisering af produktrelaterede oplysninger kan derfor være mindre, da standardiseringen kun vil være mulig til et vist punkt. Dette er især gældende for produkter, der er tæt knyttet til lokale forhold, fx pensionskonti.

Indførelse af nye, brede obligatoriske dataadgangsrettigheder uden omhyggelig vurdering af, hvor den reelle værdi for kunden ligger, kan risikere at medføre uforholdsmæssig store implementeringsbyrder for den finansielle sektor.

Det er også væsentligt, klart at definere og skelne mellem forskellige kategorier af data. Nogle data er egnede til at dele, andre bør ikke være omfattet. Basale konto- og transaktionsdata er grundlæggende strukturerede data "ejet" af kunderne og egnede til deling i en Open Finance sammenhæng under hensyntagen til relevante lovmæssige krav, herunder et klart samtykke. Det er uklart, hvilke data der er tale om i forhold til bæredygtighedsvurderinger, og der er derfor behov for at dette afklares yderligere.

Høringsvar

18. august 2023

Dok. nr.:

FIDA-1232191906-51664-v1

Afledte data beriget af de finansielle institutter, f.eks. vurderinger af virksomheders forretningsrisiko eller produkter, udgør et konkurrenceelement for virksomheden, og er ikke egnede/tilgængelige til deling i en Open Finance kontekst. Det gælder både i forhold til forbrugere og virksomheder. Vi støtter derfor ikke deling af konkrete kundevurderinger, fx kreditvurderinger og egnetheds- og hensigtsmæssighedsvurderinger, og især på investeringsområdet er det uklart, hvor bred en dataadgang, der lægges op til i relation til disse vurderinger. Ligeledes må det være op til den enkelte databrunder at indsamle og behandle data, der kan anvendes i forhold til deres tjensteudbud.

I et højt digitaliseret marked som det danske, vil relevante data i vidt omfang være tilgængelige allerede, herunder gennem offentlige registre. Det gælder fx ejendomsoplysninger, skatteoplysninger og årsrapporter. Andre data vil være individuelle for den enkelte kunde, og derfor særdeles krævende at standardisere.

Vi finder også, at der er en høj risiko ved "genbrug" af oplysninger, herunder kreditoplysninger til kreditscoring udført af en anden finansiell virksomhed. Der vil være en ringe forståelse af, hvordan disse data er blevet behandlet, deres oprindelse og kvalitet. Derfor er det risikabelt, ikke kun for finansielle virksomheder, men også for forbrugere og virksomheder, hvis data genbruges uden videre og uden at verificere deres kvalitet og ægthed.

Ligeledes kan der være kvalitetsproblemer forbundet med indsamlede data, hvor dataholder ikke er forpligtet til at validere disse. Data som kunder bevidst eller ubevidst oplyser fejlagtigt (eller dataholder registrerer forkert) kan give anledning til fejlagtig rådgivning af kunderne mm. og til at effekten af fejlene forstærkes og forvrænges gennem videregivelse til andre databrugere.

Data bør derfor altid indhentes direkte hos den dataholder, der besidder de aktuelle og oprindelige data. Alternativt kan data indhentes via fælles databaser, hvor den egentlige kilde løbende indberetter og vedligeholder data. Vi støtter således ikke videregivelse af indsamlede oplysninger til andre databrugere.

På en række områder er der ikke strukturerede datasæt, som er egnede til deling på tværs af EU, fx lån, bolig og pension mm. Det er derfor relevant med en trinvis tilgang og en markedsbaseret udrulning, hvor det løbende evalueres, hvordan udrulningen går.

På investeringsområdet er det uklart, hvor bred en dataadgang, der lægges op til, herunder i relation til data fra egnetheds- og hensigtsmæssighedsvurderinger. Generelt set bygger disse vurderinger også på indsamlet information, som ikke

Høringsvar

18. august 2023

Dok. nr.:

FIDA-1232191906-51664-v1

egner sig til videre deling, både som følge af hurtig forældelse, stor variation (dermed vanskelige og krævende at standardisere) og potentielt manglende digitalisering.

I forhold til transaktionsdata/kontoudtog kan disse indeholde sensitive oplysninger, som kræver særlig behandlingshjemmel efter GDPR-artikel 9 samt oplysninger om andre personer. Der skal være hjemmel til at videregive fortrolige oplysninger samt oplysninger om andre personer, ligesom modtager skal have hjemmel til at behandle fortrolige oplysninger og oplysninger om andre personer.

Hvis en databrunder indsamler data fra flere finansielle områder, kan de i princippet blive til dataholdere. Det er uklart, hvorvidt forslaget kræver, at disse også skal udstille deres regler og reguleres som dataholder. Det bør sikres, at alle kan få adgang til de data, som databrugere/brokers indsamler.

1.1 Specifikke bemærkninger

Det er uklart, hvad forslaget indebærer i forhold til datadeling med tredjeparter uden licens. Forslagets hensigt synes at være at sikre forbrugere/kunders finansielle data ved kun at tillade deling med licenserede parter under tilsyn.

Lovforslaget omfatter dog ikke et egentligt forbud mod deling af finansielle data med tredjeparter uden licens, og derfor efterlader det et spørgsmål om data kan deles med andre tredjeparter uden licens og i hvilke tilfælde? Hvis tredjeparter fortsat kan indgå aftaler med dataholdere på kommercielle vilkår udenom licenser/schemes mm. udvandes hensigten med forslaget.

Der er ligeledes behov for at sikre overensstemmelse med den foreslåede Payment Services Regulation og dennes krav til TPP-licenser.

Der er brug for en forklaring, definition og tydeliggørelse af termen bæredygtig, herunder hvilke data der præcis er tale om. Der er brug for en tydeliggørelse af de oplysninger, som man bør dele. Det er utydeligt, hvad "conditions" (betingelser) betyder, samt hvilke vilkår, som er nødvendige.

De data, der er omfattet af forordningens anvendelsesområde, skal defineres klart og som udgangspunkt omfatte basale data fra konto-, depot-, udlåns-, real-kredit- og pensionskontodata, svarende til de data kunden har adgang til via netbanktjenester i den digitaliserede verden. Enhver analyse, (risiko)vurdering eller andre oplysninger, der er resultatet af, at dataindehaveren gør brug af sin ekspertise, bør ikke være en del af datadelingskravet.

Erklæringen i betragtning 9 om, at fortrolige forretningsoplysninger/forretningshemmeligheder ikke er omfattet af kravet om deling, er ikke angivet/afspejlet i

Høringsvar

18. august 2023

Dok. nr.:

FIDA-1232191906-51664-v1

nogen af artiklerne. Ligeledes er definitionen af "kundedata" meget vidtgående. Vi anbefaler at definere kundedata anderledes for Artikel 4- og Artikel 5-adgange, så omfanget styres efter, hvad der er proportionalt og nødvendigt for et veldefineret formål/omfang og under alle omstændigheder eksklusive interne dokumenter osv.

1.2 Rum til allerede eksisterende ordninger?

Norden og især Danmark er langt fremme med digitaliseringen, og der er etableret omfattende samarbejder mellem finansielle services og den offentlige administration, baseret på deling af data (den digitale tinglysning, e-bolighandel, Pensionsinfo, m.v.). Derfor er det vigtigt, at disse ikke pålægges byrdefulde omlægninger, som følge af kommende europæisk lovgivning på området eller omfattes af krav om nye tilladelser. Dette gælder fx ejendomsmæglere og advokater, som ikke er under tilsyn, men som data deles med i forbindelse med den digitale tinglysning.

Det er således vigtigt, at denne deling kan fortsætte uhindret og at disse løsninger kan opnå status som schemes under den nye lovgivning.

2. Schemes

Det er meget positivt, at markedet involveres i standardiseringsprocessen. Imidlertid er den foreslåede "schemes"- og implementeringsmodel på en række områder udfordrende. Der etableres således ikke ét fælles europæisk schemes-setup med ét fælles sæt af harmoniserede europæiske standarder, som ellers ville sikre et effektivt internt marked for digitale finansielle tjenester. Det tager lang tid at udvikle schemes. Det har fx taget flere år at udvikle schemes for SPAA og Berlin Group.

Det er også uklart præcist hvad schemes-modellen indebærer, og hvordan den skal implementeres. Det er på nuværende tidspunkt usikkert, hvem der har ansvaret for ledelsen af samarbejdet i schemes.

Ligeledes er det uklart, hvordan databrugere i den nye FISP-kategori (som i sagens natur vil være uden en licens før lovens ikrafttræden) reelt kan/skal inddrages i etableringen af schemes, før de har opnået licens i henhold til loven. Det er også uklart, hvad forslaget indebærer i forhold til datadeling med tredjeparter uden en licens i henhold til forslaget. Datadeling i det omfang, som EU Kommissionen lægger op til, er omfattende og indebærer betydelige investeringer og drifts- og vedligeholdelsesomkostninger for den finansielle sektor.

Høringsvar

18. august 2023

Dok. nr.:

FIDA-1232191906-51664-v1

I sin nuværende form er vi bekymret for, at forslaget fører til fragmentering, konkurrerende standarder og uforholdsmæssigt store implementeringsomkostninger for alle involverede parter. Givet det omfattende arbejde, som loven forudsætter gennemført på kort tid, er der reelt også en stor risiko for, at EU Kommissionen under alle omstændigheder kommer til at udstikke standarderne. Der er derfor behov for at se på tidsrammerne. Det er urealistisk at alle data stilles til rådighed på én gang og meget krævende. Forslaget om Open Finance bør give mulighed for en trinvis markedsbaseret implementering baseret på efterspørgsel/markedsbehov og under hensyntagen til eksisterende løsninger i markedet. Endvidere skal tidsrammerne for implementering udvides væsentligt, der er behov for væsentlig mere tid til at udvikle og implementere schemes.

2.1 Kompensation

Som udgangspunkt er det meget positivt, at forslaget fastsætter principper for, hvordan data kan deles, f.eks. med kompensation for at gøre data tilgængelige, og det bør være muligt for dataholdere at få fuld kompensation for de omkostninger, der er forbundet med at udstille kunders data, uanset om det er betalingsdata eller andre finansielle data. Der er også behov for at forstå grænseflader mod GDPR's rettigheder, særligt retten til indsigt og retten til dataportabilitet, som kunden har ret til at benytte uden kompensation.

Overholdelse af de nye forpligtelser vil sandsynligvis kræve betydelige investeringer i it-infrastruktur og andre operationelle aspekter. Forslaget bør sikre, at der er klarhed om godtgørelse af omkostninger, som finansielle institutioner skal afholde, både i forhold til etablering og drift. Kompensation bør således dække løbende omkostninger til indsamling, behandling, strukturering og deling af data og ikke kun etablering og vedligeholdelse af infrastruktur.

Det er vanskeligt at udvikle regler for kompensation ikke mindst i lyset af reglerne for udveksling af oplysninger mellem virksomheder. Konkurrenceretlige udfordringer vedrørende prisfastsættelse, har allerede vist sig for både BerlinGroup og SPAA. Her har det været svært at drøfte prisfastsættelse.

Forslaget om, at prisfastsættelse i artikel 10, stk. 1, litra h), er således sandsynligvis ikke i overensstemmelse med artikel 101, stk. 1, i TEUF, der forbyder aftaler og samordnet praksis mellem virksomheder og koncerner, der kan påvirke handelen mellem EU-lande. Det er også noget som DG COMP ikke har været eksplicit med over for f.eks. SPAA. Der er derfor behov for afklaringer her.

Selv om vi i udgangspunktet mener, at det er realistisk at skabe et sikkert miljø for datadeling med retssikkerhed for alle aktører, er der mange usikkerhedspunkter i forhold til, hvordan det præcis skal foregå, skal man fx være medlem af den samme organisation for at dele data.

Høringsvar

18. august 2023

Dok. nr.:

FIDA-1232191906-51664-v1

Vi støtter at forslaget giver mulighed for at indgå kontrakter. Spørgsmålet om fastsættelse af en specifik pris kunne overlades til kontrakts niveau, mens schemes kan fastsætte rammer for, hvad der kan fås kompensations for. Der er behov for at analysere nærmere om schemes modellen i tilstrækkeligt omfang kan tilgode udviklingen af et kommercielt lag ovenpå de obligatoriske standarder og governance.

Det er en udfordring i forhold til lige vilkår, at mange af fintech-virksomhederne desuden er SMV'er, der dermed vil være fritaget for at betale enhver form for rimelig kompensation for aggregering af data i henhold til artikel 10, stk. 1. Det kan give meget ulige vilkår og risiko for at der efterlades en ubetalt regning til dataholder. Ligeledes vil det med de nuværende omsætnings- og personaleantals baserede definitioner af mikro- og SMV'er være særdeles vanskeligt at administrere i praksis.

Slutteligt er der brug for en ansvarsklausul, der skal sikre klarhed om ansvar og erstatningsansvar – fx hvem skal dokumentere hvad til hvem, hvem hæfter for økonomisk tab, databrud, utilstrækkelig informationssikkerhed og ulovlig brug af data mv.

3. Dashboard

Det er godt at kunderne tilbydes et enkelt og effektivt overblik over deres tilladelser og mulighed for at administrere disse. Men det er en kompleks opgave, og det skal fastlægges hvordan dashboardet spiller sammen med GDPR-reguleringen. Der er også behov for nærmere af afklare præcis hvordan Dashboardet i praksis implementeres.

Risikoen for brud på tavshedspligt, persondatabrud og organiseret svigagtig adfærd kan forstærkes, hvis data deles med tredjeparter uden kunden er tilstrækkelig bevidst om rækkevidden af samtykket. Ligeledes kan der opstå "samtykke-træthed" på grund af den konstante deling af data, hvilket også kan føre til, at kunder utilsigtet afslører deres følsomme økonomiske oplysninger. Derfor er det vigtigt, at samtykker både er specifikke nok, lette at forstå, og kan administreres enkelt og effektivt.

Det er afgørende at stille højere sikkerhedsmæssige krav for deltagelse i ordninger, der går videre end de nuværende standarder, der pålægges kontooplysningstjenesteudbydere (AISP'er). Hvis svigagtige parter opnår adgang til enkeltpersoners balancer mm., vil det give dem mulighed for at angribe ofrene mere effektivt, øge succesraten for deres kriminelle aktiviteter og dermed svække tilliden til datadeling.

Høringsvar

18. august 2023

Dok. nr.:

FIDA-1232191906-51664-v1

4. Finansielle service provider (FISP)

Som udgangspunkt er det positivt, at der etableres en reguleret kategori af tjene-steudbydere, som vil kunne medvirke til at opretholde et højt tillidsniveau i forhold til datadeling og bl.a. sikre, at data ikke tilgås af virksomheder uden for tilsyn.

Som nævnt ovenfor er det dog vigtigt at præcisere, hvorvidt dette indebærer et reelt forbud mod dataudveksling med ikke-licenserede tredjeparter.

I den henseende vil det være vigtigt at sikre, at opdaterede oplysninger om disse virksomheder kan tilgås digitalt på centralt hold hos EBA, og at de stilles til rådighed, så de enkelt og effektivt kan identificeres/verificeres. Det skal sikres, at banker og andre autoriserede finansielle virksomheder, der anmodes om at dele data, kan gøre dette uden at opleve unødige tekniske hindringer. Det er vigtigt, at der sikres tilstrækkelig tid til at udvikle et fleksibelt og brugbart værktøj til alle interessenter.

Det er positivt, at der stilles cybersikkerhedskrav til FISP i henhold til DORA. Det vil gøre det mere sikkert at dele følsomme data. Vi støtter også at AISP vil kunne fungere som en FISP, så længe de iagttager den supplerende Open Finance regulering. Det kan overvejes om aggregering af data fra en dataholder bør betragtes som væsentlig outsourcing i forhold til DORA, da det ville være en tjeneste i overensstemmelse med kravene i DORA, og en tjeneste, der ellers ville være blevet leveret internt af disse virksomheder.

5. GDPR og Open Finance

Henset til vores erfaring med fx dataportabilitet efter GDPR, herunder uklarheden om præcis, hvilke data vi er forpligtede til at dele ved dataportabilitet efter GDPR, er det også væsentligt ifm. Open Finance at sikre, at det helt klart beskrives, præcis hvilke data vi er forpligtede til at dele. Navnlig for den generelle forordning om databeskyttelse vil det blive anbefalet at undgå GDPR-relaterede erfaringer fra PSD2, hvor Det Europæiske Databeskyttelsesråd var nødt til at udstede efterfølgende særskilte retningslinjer for at præcisere de mange uklarheder. Der er behov for at afklare samspillet mellem FIDA og GDPR-reglerne nærmere.

5.1 Specifikke bemærkninger

Generelt ønsker vi større forståelse for scope for henholdsvis indsigtsretten og retten til dataportabilitet efter GDPR (artikel 15 + 20) set op imod rettighederne efter Open Finance. Vil f.eks. den nye datadelingsforpligtelse ("enhanced data portability", som forslaget beskriver det) rumme alt, hvad der ligger i dataportabilitet

Hørings svar

18. august 2023

Dok. nr.:

FIDA-1232191906-51664-v1

efter art. 20, eller vil der være en restmængde tilbage efter GDPR art. 20, som ikke dækkes? Dvs. hvad er forskellen på de registreredes rettigheder i GDPR og forpligtelsen ved Open Finance

6. Cybersikkerhed og svindel

Åbningen af systemerne for tredjepartsadgang medfører risiko for brud på tavshedspligt, persondatabrud og organiserede svigagtig adfærd og kan i værste fald øge systemets sårbarhed over for kriminelle elementer. Dette er især bekymrende i det nuværende geopolitiske landskab, hvor angreb på banksystemet er blevet hyppigere. Der bør derfor træffes tilstrækkelige foranstaltninger til at sikre, at der ikke sker databrud.

Vi er bekymrede i forhold til svindel. Hvis der udstilles så omfattende oplysninger, så kan det meste af en kundes liv/økonomiske formåen stykkes sammen. Så fraudulent adgang vil kunne anvendes for kriminelle til at stykke oplysninger sammen om familiestrukturer, ejerforhold mm.

Sikkerhed og robusthed overfor svindel mm. er afgørende for tilliden til datadeling. Dataoverførselsstandarderne, som schemes definerer, skal være sikre og bredt anerkendte (fx (OpenID Connect), og det nødvendigt, at schemes sikrer tilstedeværelsen af mekanismer som til stadighed forbedrer sikkerheden og anvendeligheden af standarden.

Data skal således beskyttes både i transit mellem dataholdere og databrugere og opbevares sikkert hos databrugere. Det bør også fremgå klart af loven, at dataholders ansvar ophører i det øjeblik data er afleveret hos en berettiget databrunder, og at dataholder ikke har noget ansvar for at efterprøve at licensbetingelserne er overholdt på overførselstidspunktet. Dataholdere bør dog have samme mulighed som man har i PSD2 for af egen drift at stoppe en dataoverførsel, hvis man kan dokumentere en mistanke.

7. Ikrafttrædelse

Forslaget om at alle data stilles til rådighed på én gang er også uforholdsmæssigt krævende. Loven bør derfor give mulighed for en trinvis, markedsbaseret implementering baseret på efterspørgsel/markedsbehov, og der er brug for mere tid end de foreslåede 18 måneder til at implementere det.

Hørings svar

18. august 2023

Dok. nr.:

FIDA-1232191906-51664-v1

Først indenfor 18-24 måneder efter forordningens ikrafttræden vil det være realistisk, at schemes er oprettet og i drift, da nye FISP'er skal have tilstrækkelig tid til at opnå licens og kunne deltage i arbejdet.

Herefter bør gennemførelsesplaner/implementeringsplaner baseret på markedsbehov mm. kunne fastlægges inden for 24-36 måneder efter forordningens ikrafttræden, og kundedata, der omfattes af forslaget, kan påbegyndes udstilles 48-54 måneder efter forordningens ikrafttræden.

Det vigtigt, at der også kommer til at være et samspil med Digital Markets Act og Data Act, da ensartede regler vil sikre en effektiv overholdelse af de forskellige regler på tværs af brancher.

Med venlig hilsen

Mette Stürup

Direkte: +27152020

Mail: ms@fida.dk

Hørings svar

18. august 2023

Dok. nr.:

FIDA-1232191906-51664-v1

